

ภาคผนวก ง

ตารางเปรียบเทียบคำสัมภาษณ์ตัวแทนประชาชน

สรุปความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อกรณีศึกษาการฟ้องร้องหมิ่นประมาทสื่อมวลชน ทั้ง 2 คดี

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	อดีตข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน	นักธุรกิจ
ความรู้สึกต่อข้อความหมิ่นประมาทในหนังสือพิมพ์ที่ถูกฟ้องร้องทั้ง 2 กรณีศึกษา (มีเอกสารข่าวให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ดูประกอบทั้ง 2 กรณี)	รู้สึกเชื่อว่าข่าวนั้นเป็นเรื่องจริง เพราะหนังสือพิมพ์เสนอด้านเดียว และหนังสือพิมพ์เขียนนำเหตุและผลมาอ้าง ทำให้เราเชื่อแล้วว่าเรื่องที่กล่าวหานั้นเป็นเรื่องจริงแน่นอน คือเขียนจนผู้อ่านเชื่อ เช่น ใช้คำที่เปรียบเทียบให้เห็นชัดเจนว่าคนที่ตกเป็นข่าวกระทำผิดจริง ๆ ซึ่งเป็นการกล่าวหาที่รุนแรงและไม่ยุติธรรมกับผู้ถูกกล่าวหา นอกจากนี้สื่อควรเสนอข่าวให้ตรงตามข้อเท็จจริง และที่สำคัญควรเปิดโอกาสให้มีการเสนอข่าวจากทั้ง 2 ฝ่าย	รู้สึกว่าข้อความดังกล่าวเป็นการก้าวร้าวกลายเป็นว่าทำให้คนเห็นเป็นเรื่องธรรมดาที่จะไปด่าว่าหรือกล่าวหาคนอื่น เพราะศาลยังไม่ตัดสินว่าเขาผิด หนังสือพิมพ์เขียนอย่างนี้ไม่ได้ กลายเป็นการไปสร้าง ความไม่เข้าใจให้เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจมาก คิดว่าคนไทยต้องให้ความสำคัญในเรื่องการให้สิทธิเสรีภาพ และเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มากกว่าที่เป็นอยู่ รัฐธรรมนูญกำหนดสิทธิมนุษย ะไว้อย่างเท่าเทียมกัน เขาทำผิดเขาก็ควรถูกลงโทษด้วยกฎหมาย ไม่ใช่ถูกลงโทษด้วยปลายปากกาของใครคนใดคนหนึ่ง	เกิดความรู้สึกคิดต่อว่าคน ๆ นั้นที่หนังสือพิมพ์กล่าวหมิ่นประมาทนั้นเป็นใคร เช่น กรณีที่ใช้อักษรชื่อย่อ และต้องการรู้ว่าเป็นใคร และเป็นเรื่องจริงหรือไม่ จากอ่านคนเดียวก็จะไปพูดต่อถามต่อคนใกล้ ตัว เพราะอยากรู่มากขึ้น ซึ่งโดยส่วนตัวเวลาอ่านข่าวจะไม่เชื่อกันที แต่จะคิดว่าเรื่องนี้ที่หนังสือพิมพ์เขียนเป็นไปได้อย่างไร ซึ่งอ่านข่าวแบบนี้จะค่อนข้างไปในทางไม่เชื่อ คือเชื่อประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ก่อน และในความรู้สึกถ้ามีการโน้มน้าวใจและให้ข้อมูลเพิ่มเติมขึ้นมาเรื่อย ๆ ก็มีความ

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	อดีตข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน	นักธุรกิจ
			ความเป็นไปได้ที่จะซื้อที่หนังสือพิมพ์เขียนมากขึ้น
การที่ผู้เสียหายในกรณีศึกษาทั้ง 2 กรณี ฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ในข้อหาหมิ่นประมาท คิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือไม่	คิดว่าฟ้องบ้างก็ดี เพราะทุกวันนี้สื่อทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพล สื่อทำตัวเองเหมือนมีอำนาจ เขียนให้ชาวเป็นดำ ดำเป็นขาว ไม่เช่นนั้นจะมีการฟ้องร้องกันตลอดทำไม ผมคิดว่าสมควรฟ้องบ้างนะ ผมคนอ่านผมเชื่อว่าคนที่หนังสือพิมพ์กล่าวหาเขากระทำความผิด แต่เขาผิดจริงหรือเปล่าเรื่องนี้ต้องให้กระบวนการยุติธรรมตัดสินอีกที แต่การที่หนังสือพิมพ์ไปกล่าวอ้างคุณมีหลักฐานอะไร มันไม่ถูก อย่างนี้เหมือนใส่ร้ายเขา ก็ต้องสมควรถูกฟ้องร้องบ้าง	คิดว่าสมควรต้องฟ้อง ต้องฟ้องแน่นอน คดียังไม่ได้พิพากษา สื่อสมควรที่จะต้องระมัดระวังในการใช้คำพูด หรือการพาดหัวข่าว อย่างรุนแรงก้าวร้าว เปรียบเทียบอะไรที่ไม่เหมาะสม เช่น คำว่า “ลงแขก” ในความรู้สึกเป็นการใช้คำพูดที่เหยียดหยามมาก ถ้านักข่าวขาดวิจรณญาณในการเขียนข่าวคิดว่าก็ไม่ต่างอะไรกับอาชญากร	คิดว่าเรื่องนี้ถ้าเขาเดือดร้อนจากการถูกกระทบสิทธิ การดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมาย ใช้สิทธิตามกฎหมาย เพื่อคุ้มครองสิทธิของตน ก็เหมาะสมแล้วที่จะใช้สิทธินั้นในการฟ้องร้อง เพื่อเป็นการปกป้องศักดิ์ศรีและชื่อเสียงของตนเอง
ถ้าท่านเป็นผู้เสียหายจากกรณีการลงข่าวหมิ่นประมาทของหนังสือพิมพ์ และจะเรียกค่าเสียหายหรือไม่	ฟ้องแน่นอน ถ้าผมไม่ได้เป็นตามที่เขาเขียนแล้วมันเรื่องอะไรต้องยอม ก็ต้องฟ้องร้อง ฟ้องทั้งแพ่งและอาญา ค่าเสียหายเรียกเท่าไร ยังไม่รู้ต้องให้ถึงที่สุดก่อน ยังไม่ได้เกิดกับผมจริงใจเลยไม่รู้ว่าจะเสียหายความรู้สึกเท่าไร	ฟ้องแน่นอน ถ้าเราไม่ใช่ผู้กระทำความผิด เพราะถ้าไม่ฟ้องร้องเท่ากับเป็นการยอมรับ คนก็จะเข้าใจเราผิด อีกทั้งส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงาน ครอบครัวชื่อเสียงวงศ์ตระกูลต้องเสื่อมเสีย เราต้องฟ้องเพื่อ	ฟ้องทันทีแน่นอน เราเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง และกระทบกับธุรกิจของเรา และจะเรียกร้องค่าเสียหายแน่นอน เราเป็นนักธุรกิจ เราก็เรียกร้องว่าไปตามความเสียหายที่เกิดขึ้นกับธุรกิจของเรา ว่า

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	อดีตข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน	นักธุรกิจ
	ความรู้สึกตรงนี้มันต้องเวลาเกิดขึ้นจริง มันจะบอกได้เอง	ปกป้องศักดิ์ศรี และที่สำคัญเพื่อเป็นการอธิบายหรือชี้แจงให้สังคมได้เข้าใจ เรา ให้นักธุรกิจพิมพ์เข้าใจเราในกรณีที่เขาเข้าใจเราผิดเพราะได้ข้อมูลมาผิด ส่วนการเรียกร้องค่าเสียหาย จะพิจารณาว่าข่าวที่เสนอนั้นกระทบต่อรายได้จากการทำงานหรือไม่ ถ้ากระทบก็ฟ้องเรียกค่าเสียหาย แต่ถ้าไม่ก็ไม่เรียกร้อง เพราะจุดประสงค์ของเราไม่ได้ฟ้องร้องเพราะต้องการเงิน	เสียหายคิดเป็นเงินจำนวนเท่าไร
คิดว่ากรณีศึกษาเป็นการฟ้องร้องเพื่อปกป้องชื่อเสียงและศักดิ์ศรีของตนเอง หรือฟ้องเพื่อกลั่นแกล้งสื่อ หนังสือนิตยสารทำให้เกิดความกังวลและความยากลำบากในการทำหน้าที่ต่อไป	คิดว่ามีความเป็นไปได้ทั้ง 2 แบบ แต่ก็คงเป็นการยากที่จะสกัดกั้นสื่อ ถ้าไม่ผิดจริงต้องให้ขอโทษ แต่สื่อก็มีการขอโทษเพียงไม่กี่วัน แต่ภาพของผู้ที่โดนข่าวแบบนี้เขาเสียหายไปแล้ว คนบริโภคที่อ่านข่าวไปแล้ว เชื่อไปแล้ว ภาพคน ๆ นั้นติดลบไปแล้ว แล้วคนที่บริโภคสื่อวันนั้นก็อาจไม่ได้มาอ่านคำขอขมาอะไรนี้	คิดว่ามีความเป็นไปได้ทั้ง 2 แบบ แล้วแต่กรณี	เป็นไปได้ทั้ง 2 ประเด็น อาจจะต้องการหยุดการเสนอข่าว จะหยุดได้มากน้อยแค่ไหนก็ต้องหยุดไปก่อน
ท่านคิดอย่างไรกับการที่ปัจจุบัน มีการใช้กฎหมายหมิ่นประมาทเป็น	ถ้าสื่อซุ่มขู่ในแง่ที่เขาเป็นจริงจะกลัวทำไม เขาฟ้องก็ฟ้องไปสิ คุณต้องดูแล้วว่าเรื่องที่	ขึ้นอยู่กับว่าสื่อนำเสนอเรื่องอะไร ในการพูดความจริงมันมีหลักฐานได้รับการ	ถ้าสื่อตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้เพื่อการรักษาสิทธิก็ควรทำ แต่ ถ้านำกฎหมายมา

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	อดีตข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน	นักธุรกิจ
เครื่องมือในการปิดกั้นการนำเสนอ ข่าวของหนังสือพิมพ์	เกิดมันเป็นเรื่องจริง จึงเขียน สื่อก็มีทางออก สื่อไม่ต้องกลัว ถ้าสื่อพิสูจน์แล้วว่าเป็น ข้อเท็จจริงแล้ว แล้วนำมาลง สื่อไม่ต้องกลัว ไม่ทันการณ์ ขายสื่อมากเกินไป ธุรกิจมาก เกินไป ผู้บริโภคจะถูกล้างสมองหมดแล้ว เหมือนเป็นเครื่องมือให้เขาทำมาหากิน สื่อ ควรยืนอยู่บนความยุติธรรมบ้าง คุณเสนอ อะไรร้ายแรงคุณต้องมีหลักฐานก่อนเขียน มันไม่เข้าเกินไปหรอก	ยอมรับ เท่ากับสื่อช่วยสังคม ตราบเท่าที่ ยังไม่มีการสิ้นสุด มันเป็นเพียงการคาดเดา และสมมุติฐาน แต่หนังสือพิมพ์ไปสร้าง ประเด็นให้เกิดการโต้แย้ง ทำให้เขาเสื่อม เสีย คุณก็ต้องได้รับโทษ ถ้าสื่อไปทำลาย เขา ใช้ข้อมูลที่ผิดพลาด สื่อก็ต้องเจอ สถานการณ์การฟ้องร้องแน่นอน หนังสือพิมพ์ควรมีแนวคิดที่ต้องแสดง ความคิดเห็นแบบใช้วิจารณญาณ ไม่ใช่ แสดงความคิดเห็นในเชิงลบหลู่หรือ ประนาม เช่น นาย ก. กล่าวว่ายอย่างไรก็ เสนอไปตามจริง ไม่ใช่เป็นการสร้างนิยาย ขึ้นมา หนังสือพิมพ์ควรทำเพื่อ ความ ถูกต้องที่ประชาชนควรได้รับรู้	เป็นเครื่องมือทำให้การอยู่ในสังคม ค่อนข้างเกิดความขัดแย้งมากขึ้น เพราะ เหมือนกับคุณต่างเอาเครื่องมือมาสู้กัน แต่ถ้าใช้กฎหมายเพื่อปกป้องเพื่อทำให้ สังคมมีความสุข เพื่อความเป็นธรรม เพื่อความถูกต้องและเพื่อเป็นบรรทัด ฐาน ถือว่าถูกต้อง
ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรที่ทำให้โจทก์ และจำเลยสามารถไกล่เกลี่ยยอม ความกันเป็นผลสำเร็จ	อาจเกิดจากหนังสือพิมพ์รู้ว่าง่าวแบบนี้ไม่ เป็นไร เจรจาไกล่เกลี่ยกันได้ หรือขอชมาก็จะ ยอมความ จึงเขียนไปก่อน ขายข่าวไปก่อน หรือที่เรียกว่าการขายข่าวก่อน ขอโทษทีหลัง หรือถ้าไม่อย่างนั้นก็คิดว่าเป็นเพราะ	ถ้ามองในแง่ดี คือ คนผิดขอโทษและ ชดเชยความเสียหายแก่ข่าวให้กับอีกฝ่าย แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจแก้ไขความรู้สึก และแก้ไขข่าวที่เกิดขึ้นให้ความจริงปรากฏ ในกรณีถ้ามองในแง่ลบ ก็อาจมีการให้เงิน	คิดว่าเป็นเพราะทั้ง 2 ฝ่ายมีความเข้าใจ กัน ใช้ข้อมูลมาเจรจากัน มีเหตุและผลใน แต่ละฝ่าย และยอมรับในเหตุผลของกัน และกัน ใครผิดก็ชดเชย ขอโทษ และแก้ไขข่าวให้จน

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	อดีตข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน	นักธุรกิจ
	หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดจริงจึงทำให้สามารถเจรจาไกล่เกลี่ยยอมความกันสำเร็จ	เพื่อให้คดียอมความจบ ๆ ไป เพราะผู้เสนอข่าวที่ผิดพลาดรู้ตัวว่าเสนอข่าวผิดจริง ถึงผู้คดีต่อไปก็เรื่องยาววุ่นวาย จึงต้องการให้จบเร็วๆ	พอใจก็ไม่น่ามีปัญหา ถ้าอีกฝ่ายไม่คิดมากก็จบง่าย แต่ถ้าไม่ก็เรียกร้องต่อ
ท่านคิดว่าจากกรณีศึกษาการชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงไร และถ้าไม่ ท่านคิดว่าควรมีการชดเชยลักษณะใด	การชดเชยความเสียหายด้วยการขอมากรอบเล็ก ๆ ผมคิดว่าชดเชยอะไรไม่ได้เลย สื่อเขียนไปแล้วผมบริโภคข่าวนี้ไปแล้ว ตอนขอมาผมอาจไม่ได้บริโภค ซึ่งการชดเชยที่เหมาะสมผมคิดว่าควรเสนอข่าวให้เท่ากับภัยที่ลงไปให้เสียหาย เช่น ลงหน้า 1 ให้เสียหายเวลาขอมาก็ขอมาทางหน้า 1 บ้าง คนจะได้เห็นกันชัด ๆ เหมือนที่เห็นตอนกล่าวหาเขา และถ้าออกโทรทัศน์ได้ก็ควรออกบ้างให้หนังสือพิมพ์เสียค่าใช้จ่ายบ้าง กรณีที่พิสูจน์ได้ว่าหนังสือพิมพ์ผิดจริงต้องลงโทษให้หนัก เพราะสื่อหนังสือพิมพ์นั้นเป็น ฮาร์ดคอร์ปีมันอยู่ทน ก็ปีใครมาอ่านก็ยังเห็นอยู่มันเป็นหลักฐาน	ถ้ามีคนตีหัวคุณแตก คุณพาเขาไปเย็บแผล เขาหายไหม คุณทำลายเขาเจ็บตัวแผลเป็นที่หัวเขา ประเด็นคือหนังสือพิมพ์อย่าใช้อำนาจในการใช้ปากกาไปทำลายคนอื่น ต่อให้คุณจ่ายเงินเขาก็ไม่คุ้มกับความรู้สึกที่เสียไปหรอก ถ้าเอาตัวคุณไปเป็นเขาบ้างคุณทนกับความเสียหายทางจิตใจนี้ได้แค่ไหน เขาเป็นคนนะ ถ้าเขาผิดกฎหมายจะลงโทษเขา คุณเอามาแฉหลังศาลตัดสินสิ คุณขายข่าวได้ แต่คนๆหนึ่งถูกทำลาย คนในสังคมพิพากษาเขาไปแล้ว แล้วมาแก้ข่าวโดยการเขียนข่าวเล็ก ๆ แต่ตอนลงลงพาดหัวหน้า 1 เสียถึงสถาบันแล้วจะชดเชยอะไรได้ ยิ่งไงก็ไม่มีทางชดเชยได้เลย	ถ้าหากผู้เสียหายไม่คิดติดใจอะไรก็ดี แต่คิดว่าการชดเชยยังไม่สามารถเยียวยาความเสียหายได้หมด การชดเชยน่าจะทำให้ออกสู่สาธารณะมากกว่านี้ เพราะเวลาลงหมิ่นประมาทนั้นออกสู่สาธารณะมาก ไกล่เกลี่ย ขอมา ยอมความก็ขอให้ออกสู่สาธารณะให้มากเช่นกัน หรือทำอย่างไรก็ได้ที่แสดงให้เห็นถึงความจริงจังและจริงใจของหนังสือพิมพ์ที่จะขอโทษว่าได้ลงข่าวผิดไปแล้ว

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็นของตัวแทนประชาชนในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ		
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	อดีตข้าราชการและพนักงานบริษัทเอกชน	นักธุรกิจ
ข้อเสนอแนะให้กับองค์กรหนังสือพิมพ์ในการทำหน้าที่ต่อไปในอนาคตเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงปัญหาการถูกฟ้องร้องหมิ่นประมาท	หนังสือพิมพ์ควรทำตัวเป็นกลาง ไม่ควรแสดงออกว่าอยู่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และต้องไม่มีการคิดขึ้นมาเอง ต้องสำรวจตนเองว่ากำลังทำหน้าที่อะไรอยู่ ทำแล้วถ้าสิ่งนั้นไม่เป็นความจริงแล้วใครต้องเสียหายบ้าง โดยอาชีพของหนังสือพิมพ์ผมเข้าใจนะแต่ปากกาที่เขียนนั้นคมถึงขนาดฆ่าคนได้ และสื่อก็ต้องอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายเดียวกันกับประชาชนทั่วไป มีสิทธิเสรีภาพที่จะนำเสนอได้แต่ต้องอยู่บนความถูกต้องเท่านั้น ถึงจะเสนอออกไปได้ ไม่ควรคิดเป็นธุรกิจเพื่อต้องการขายข่าวมากจนเกินไป	สื่อมวลชนต้องสร้างความตระหนักให้คนจับทางด้านสื่อสารมวลชน เหมือนวิทยาลัยครูที่จะสร้างคนไปสอนคนอื่น จิตสำนึกต้องมีก่อน สร้างตนที่เพอร์เฟกมาอยู่ในสังคมไม่ได้หมด แต่ก็อย่าได้สร้างคนใดคนหนึ่งที่มีอำนาจปากกามา เพราะปลายปากกาอาจทำให้สังคมเสียได้ คุณเป็นสื่อคุณต้องมีคุณธรรมประจำใจว่าเรากำลังละเมิดสิทธิมนุษยชนของใครอยู่หรือไม่ คุณต้องสร้างสรรค์สังคมให้สงบ	ผู้อ่านอยากอ่านข่าวที่เป็นจริง เกิดจากเหตุการณ์จริง ไม่ต้องวิเคราะห์ข่าวหรือแสดงความคิดเห็นส่วนตัวเข้ามา เพราะคิดว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นการโน้มน้าวใจคนอ่านให้เชื่อตามที่ผู้เขียนคิด ซึ่งคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ และยังเป็นความเสี่ยงให้หนังสือพิมพ์ถูกฟ้องร้องอีกด้วย เช่น การเฝ้าข่าว เพราะการเฝ้าข่าวนั้นแสดงถึงว่าเริ่มมีการบิดเบือนความจริงออกไปแล้ว นักหนังสือพิมพ์ต้องทำงานแบบ สุ จี ปุ ริ ต้องรู้จริงด้วยตนเองอย่าอาศัยเพียงแหล่งข่าวอย่างเดียวเท่านั้นเพราะจะทำให้ได้ข่าวที่คลาดเคลื่อนไม่ตรงตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

